

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

2 mei 2000

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wetgeving
betreffende de bescherming van de goederen
van personen die wegens hun lichaams- of
geestestoestand
geheel of gedeeltelijk onbekwaam
zijn die te beheren**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER HOVE

Art. 2

De volgende wijzigingen aanbrengen :

1° Sub «G») in het eerste voorgestelde lid, de laatste zin («De gerechtsbrief vermeldt... laten bijstaan») vervangen als volgt :

«Wanneer de te beschermen persoon noch een vertrouwenspersoon heeft aangewezen noch een advocaat heeft aangesteld, wordt hem een advocaat aangewezen door de stafhouder of door het bureau voor Consultatie en Verdediging. De gerechtsbrief vermeldt dat de te beschermen persoon het recht heeft zich door een advocaat en/of vertrouwenspersoon te laten bijstaan en wanneer hij hier geen gebruik van maakt hem ambtshalve een advocaat zal worden toegewezen».

Voorgaand document :

Doc 50 **0107/ (B.Z. 1999) :**

001 : Wetsvoorstel van de heren Goutry, Vandeurzen en Ansoms.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

2 mai 2000

PROPOSITION DE LOI

modifiant la législation relative à la protection des biens des personnes totalement ou partiellement incapables d'en assumer la gestion en raison de leur état physique ou mental

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. HOVE

Art. 2

1° Au littera g), dans l'alinéa 1er proposé, remplacer la dernière phrase (« Le pli judiciaire mentionne ... se faire assister par un avocat et une personne de confiance») par la phrase suivante :

« Si la personne à protéger n'a désigné ni personne de confiance ni avocat, le bâtonnier ou le Bureau de consultation et de défense lui commet d'office un avocat. Le pli judiciaire mentionne que la personne à protéger a le droit de se faire assister par un avocat et/ou une personne de confiance et que si elle ne fait pas usage de cette faculté, un avocat lui sera commis d'office ».

Document précédent :

Doc 50 **0107/ (S.E. 1999) :**

001 : Proposition de loi de MM. Goutry, Vandeurzen et Ansoms.

2° Sub G), in het tweede voorgestelde lid, vierde zin, de woorden «De personen die overeenkomstig dit lid verschijnen of schriftelijk opmerkingen meedelen» vervangen door de woorden «De personen die overeenkomstig dit lid worden opgeroepen».

3° Sub G), tussen het derde en het vierde voorgestelde lid het volgende lid invoegen :

«De vrederechter mag zich eveneens begeven naar de verblijfplaats van de persoon of de plaats waar hij zich bevindt.».

VERANTWOORDING

1. Gezien de ingrijpende gevolgen verbonden aan de voorlopige bewindvoering, dient geopteerd te worden voor een verplichte bijstand zoals bij de verlengde minderjarigheid. Door het systeem van de vertrouwenspersoon heeft de verplichting hier een advocaat aan te stellen een facultatief karakter.

2. Het lijkt niet wenselijk de mogelijkheid voor de verwanten van de beschermde persoon om gehoord te worden door de vrederechter, te beperken tot die personen die naar aanleiding van het verzoekschrift opmerkingen hebben gemaakt. Het is zeer plausibel dat verwanten die geen opmerkingen hadden naar aanleiding van het eigenlijke verzoekschrift, nadien wensen te worden gehoord.

3. Door het vervangen in artikel 488bis, B, § 4, van het tweede en het derde lid, verdwijnt de mogelijkheid voor de vrederechter om zich ter plaatse te begeven. Deze mogelijkheid wordt in de nieuwe tekst niet opgenomen. Dit is ongetwijfeld niet de bedoeling van de indieners van het voorstel.

Nr. 2 VAN DE HEER HOVE

Art. 3

De volgende wijzigingen aanbrengen :

1° B) vervangen als volgt :

«B) In § 1 worden, tussen de leden 3 en 4, de volgende leden ingevoegd :

«De aangestelde voorlopige bewindvoerder mag niet de raadsman van de te beschermen persoon zijn die het verzoek bedoeld in artikel 488bis, b), heeft ondertekend.

De aanstelling van een voorlopig bewindvoerder mag niet tot gevolg hebben dat deze persoon meer dan 20 mandaten als voorlopig bewindvoerder heeft.»;

2° Au littera G), dans l'alinéa 2 proposé, quatrième phrase, remplacer les mots « Les personnes qui comparaissent ou communiquent des observations par écrit conformément au présent alinéa » par les termes « Les personnes qui sont convoquées conformément au présent alinéa ».

3° Au littera G), entre les alinéas 3 et 4 proposés, insérer l'alinéa suivant :

« Le juge de paix peut également se rendre à l'endroit où la personne réside ou à l'endroit où elle se trouve ».

JUSTIFICATION

1. Vu les profondes répercussions de l'administration provisoire, il convient d'opter pour une assistance obligatoire, comme c'est le cas pour la minorité prolongée. Du fait de la désignation d'une personne de confiance, l'obligation de désigner un avocat revêt en l'espèce un caractère facultatif.

2. Il ne paraît pas souhaitable que seules les personnes qui ont formulé des observations suite à la requête puissent user de la faculté qu'ont les parents de la personne protégée d'être entendus par le juge de paix. Il est très plausible que des parents qui n'ont pas formulé d'observation suite à la requête proprement dite souhaitent ultérieurement être entendus.

3. Le remplacement des alinéas 3 et 4 de l'article 488bis - B, § 4, supprime la faculté pour le juge de paix de se rendre sur place. Cette faculté n'est pas reprise dans le nouveau texte. Tel n'est certainement pas l'objectif des auteurs de la proposition.

N° 2 DE M. HOVE

Art. 3

Apporter les modifications suivantes :

1° remplacer le B) par le texte suivant :

« B) au § 1er, les alinéas suivants sont insérés entre les alinéas 3 et 4 :

« L'administrateur provisoire désigné ne peut être le conseil de la personne à protéger qui a signé la requête visée à l'article 488bis-B.

La désignation d'un administrateur provisoire ne peut avoir pour conséquence que celui-ci exerce plus de vingt mandats d'administrateur provisoire. » ;

2° B)-bis) invoegen, luidende :

«B-bis. — paragraaf 1, derde lid, wordt opgeheven.

3° In E, tweede voorgestelde lid, de woorden «rekening aan de vrederechter en aan de erfgenamen van de beschermde persoon of aan de notaris die belast wordt met de aangifte en de verdeling van de nalatenschap» vervangen door de woorden «rekenschap aan de vrederechter, aan de erfgenamen van de beschermde persoon en, desgevallend aan de notaris die belast wordt met de aangifte en de verdeling van de nalatenschap».

4° In E, het derde voorgestelde lid aanvullen als volgt :

«6. Een verslag betreffende de materiële levensvoorwaarden, de levensstijl en leefsituatie van de beschermde persoon.».

VERANTWOORDING

1. Tot op heden heeft de Koning geen gebruik gemaakt van zijn bevoegdheid om het aantal mandaten van de voorlopige bewindvoerder te beperken. Deze mogelijkheid was nochtans uitdrukkelijk ingevoerd in de wet van 1991 omdat men voorzag dat een te groot aantal mandaten voor problemen zou kunnen zorgen wat uit de praktijk zou moeten blijken.

Thans blijken enkele vrederechters systematisch de mandaten van voorlopige bewindvoerder toe te wijzen aan enkele advocaten waardoor er gevallen zijn van advocaten die meer dan 200 mandaten hebben. Dit was nooit de bedoeling van de wetgever. Daarenboven is het zo dat een aanstelling van een advocaat als voorlopige bewindvoerder moet worden gezien in het kader van de dienstverlening van dit beroep aan de maatschappij, zoals dat trouwens ook het geval is wanneer een advocaat ambtshalve wordt aangesteld in andere procedures.

De wetgever dient een duidelijk signaal te geven dat de aanstelling van een advocaat als voorlopig bewindvoerder een uitzondering is en nooit de regel kan worden. De regel is immers dat iemand van de familie van de te beschermen persoon dan wel de vertrouwenspersoon van de te beschermen persoon dient worden aangesteld.

Het persoonlijk en effectief karakter van deze opdracht van de bewindvoerder dient te worden beklemtoond. In het licht van deze bekommernis is het wenselijk het aantal mandaten te beperken tot 20, een beperking die trouwens wordt gesuggereerd door de Nationale vereniging voor hulp aan verstandelijk gehandicapten in hun memorandum van februari 2000.

2. Dit lid wordt overbodig.

3. Het is te verkiezen in ieder geval de verplichting op te leggen de erfgenamen te informeren over het gedane beheer

2° insérer un B-bis), libellé comme suit :

« B-bis) le § 1er, alinéa 3, est abrogé. » ;

3° au point E), dans l'alinéa 2 proposé, remplacer les mots « au juge de paix et aux héritiers de la personne protégée ou au notaire » par les mots « au juge de paix, aux héritiers de la personne protégée et, le cas échéant, au notaire » ;

4° au point E), compléter l'alinéa 3 proposé par un point 6., libellé comme suit :

« 6. Un rapport sur les conditions de vie matérielles, le mode de vie et le cadre de vie de la personne protégée. ».

JUSTIFICATION

1°. Jusqu'à présent, le Roi n'a pas fait usage de sa faculté de limiter le nombre de mandats des administrateurs provisoires. Cette faculté a pourtant été prévue explicitement dans la loi de 1991, parce que l'on craignait qu'un nombre trop élevé de mandats pose des problèmes, ce que la pratique devrait confirmer.

Il s'avère qu'aujourd'hui, certains juges de paix confient systématiquement les mandats d'administrateur provisoire à quelques avocats, tant et si bien que certains avocats ont plus de 200 mandats. Telle n'a jamais été l'intention du législateur. Qui plus est, la désignation d'un avocat comme administrateur provisoire doit être perçue comme s'inscrivant dans le cadre du service que cette profession rend à la société, au même titre du reste que la désignation d'office d'un avocat dans d'autres procédures.

Il appartient au législateur de souligner clairement que la désignation d'un avocat comme administrateur provisoire constitue une exception et ne peut jamais devenir la règle. Celle-ci veut en effet que ce soit un membre de la famille ou la personne de confiance de la personne à protéger qui soit désigné.

Il convient de souligner le caractère personnel et effectif de cette mission de l'administrateur. Eu égard à cette préoccupation, il serait souhaitable de limiter le nombre de mandats à vingt, une limitation qui est d'ailleurs préconisée par l'Association nationale d'aide aux handicapés mentaux dans son memorandum de février 2000.

2°. Cet alinéa est désormais superflu.

3°. Il est en tout cas préférable d'obliger l'administrateur provisoire à informer les héritiers de sa gestion plutôt que de

en niet de mogelijkheid te geven deze verplichting te vervangen door een rekenschap aan de notaris, zoals door de indieners wordt voorgesteld.

4. In het kader van een gepersonaliseerde bewindvoering dient de bewindvoerder op de hoogte te zijn van de concrete levensomstandigheden van de beschermde persoon via regelmatig persoonlijk contact. Het komt dan ook passend voor dat de voorlopige bewindvoerder de vrederechter in kennis stelt van de concrete levensomstandigheden van de beschermde persoon.

Nr. 3 VAN DE HEER HOVE

Art. 19

Tussen het eerste en het tweede lid, een lid invoegen luidend als volgt :

«De mandaten van voorlopige bewindvoerders die aangesteld zijn vóór de inwerkingtreding van deze wet en die méér dan twintig mandaten hebben, worden geacht te gelden voor een termijn van één jaar, te rekenen vanaf de datum van de inwerkingtreding van deze wet.».

VERANTWOORDING

Teneinde zo snel mogelijk het door de wetgever beoogde gepersonaliseerd beheer mogelijk te maken dienen bewindvoerders met een te groot aantal mandaten (waardoor de correcte uitvoering van het mandaat in het gedrang komt) zo snel mogelijk te worden vervangen.

Guy HOVE (VLD)

Nr. 4 VAN DE HEREN BOURGEOIS EN VAN HOOREBEKE

Art. 1bis (nieuw)

Een artikel 1bis invoegen, luidende :

«Art. 1bis. — § 1. Artikel 488bis, a), van het Burgerlijk Wetboek wordt vernummerd tot artikel 489.

§ 2. Het aldus vernummerde artikel wordt vervangen als volgt :

«Art. 489. — Aan de meerderjarige kan door de vrederechter een bewindvoerder worden toegevoegd wanneer de meerderjarige geheel of gedeeltelijk, permanent of tijdelijk wegens zijn geestestoestand, niet in staat

lui permettre de rendre compte de sa gestion au notaire, ainsi que le proposent les auteurs de la proposition de loi.

4°. Dans le cadre d'une gestion personnalisée, l'administrateur provisoire doit s'informer des conditions de vie concrètes de la personne protégée en entretenant avec celle-ci des contacts personnels réguliers. Il conviendrait dès lors que l'administrateur provisoire informe le juge de paix des conditions de vie concrètes de la personne protégée.

N°3 DE M. HOVE

Art. 19

Entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, insérer un alinéa, libellé comme suit :

« Les mandats des administrateurs provisoires qui ont été désignés avant l'entrée en vigueur de la présente loi et qui détiennent plus de vingt mandats sont réputés avoir été conférés pour un délai d'un an, à compter de la date de l'entrée en vigueur de la présente loi. »

JUSTIFICATION

Afin de pouvoir instaurer dans les délais les plus brefs la gestion personnalisée voulue par le législateur, il convient de remplacer aussi rapidement que possible les administrateurs détenant un nombre trop élevé de mandats (ce qui empêche l'exercice correct du mandat).

N° 4 DE MM. BOURGEOIS ET VAN HOOREBEKE

Art. 1^{er bis} (nouveau)

Insérer un article 1^{er bis}, libellé comme suit :

« Art. 1^{er bis}. — § 1er. L'article 488bis, a), du Code civil en devient l'article 489.

§ 2. L'article ainsi renuméroté est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 489. — Le juge de paix peut pourvoir le majeur d'un administrateur, lorsqu'en raison de son état mental, le majeur est totalement ou partiellement hors d'état de gérer sa personne ou ses biens, que ce soit de ma-

is om zijn persoon of zijn goederen te beheren of wanneer hij in de onmogelijkheid verkeert om zijn wil te uiten.

De bijstand door een bewindvoerder kan tevens worden opgelegd wegens verkwisting of wegens een gewoonte van drank- of drugmisbruik dan wel gokverslaving waardoor de meerderjarige :

1° zijn patrimoniale belangen niet behoorlijk waarneemt, of

2° in het openbaar herhaaldelijk aanstoot geeft, of

3° zijn eigen veiligheid of die van anderen in gevaar brengt.».

VERANTWOORDING

a. Aangezien de indieners van het wetsvoorstel reeds voorstellen om de bijstand van een gerechtelijk raadsman op te heffen (artikel 513 tot en met 515 van het Burgerlijk Wetboek) en met deze amendementen beoogd wordt om de gerechtelijke onbekwaamverklaring op te heffen (artikel 489 tot en met 512 van het Burgerlijk Wetboek) en een coherente regeling uit te werken voor het statuut van geestelijk gehandicapten, waarbij alle bevoegdheden aan de vrederechter worden verleend, is het uit legistiek oogpunt aangewezen om een einde te maken aan de onheldere structuur van artikel 488*bis* van het Burgerlijk Wetboek. Bijgevolg wordt voorgesteld om artikel 488*bis* a) tot en met 488*bis* k) te kunnen vernummeren en er telkens een volwaardig artikel van te maken. Met de amendementen komen de artikelen 489 tot en met 515 Burgerlijk Wetboek «vrij».

b) (i) Het is de bedoeling van de indiener van deze amendementen om een einde te maken aan het naast elkaar bestaan van diverse beschermingsstatuten voor de mentaal zieken en om over te stappen naar één coherente wetgeving met betrekking tot de geestelijk gehandicapte die ressorteert onder de bevoegdheid van de vrederechter.

De indieners van het wetsvoorstel 107/1 hadden reeds de bedoeling om de regels voor de bijstand van een gerechtelijk raadsman (artikel 513 en volgende van het Burgerlijk Wetboek) en voor de aanstelling van een voorlopig bewindvoerder naar aanleiding van een internering (artikel 29 en 30 van de Wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers) op te heffen.

In de visie van de indieners van het wetsvoorstel 107/1 blijft de gerechtelijke onbekwaamverklaring echter zonder meer bestaan.

De indieners van deze amendementen stellen voor om de onbekwaamverklaring op haar beurt af te schaffen.

De onbekwaamverklaring is een bijzonder omslachtige, tijdrovende en dure procedure. Ze wordt in de praktijk als «te ingrijpend» en als psychologisch belastend ervaren. De gerechtelijke onbekwaamverklaring heeft nooit echt veel succes

nière permanente ou provisoire, ou lorsqu'il est dans l'incapacité d'exprimer sa volonté.

L'assistance d'un administrateur peut également être imposée si le majeur est prodigue, s'il s'adonne habituellement à la boisson, à la drogue ou au jeu et, qu'à la suite de ces comportements, il

1° n'assume pas dûment la gestion de ses intérêts patrimoniaux, ou

2° se méconduit en public de façon répétée, ou

3° met en péril sa propre sécurité ou celle des autres. ».

JUSTIFICATION

a. Étant donné que les auteurs de la proposition de loi proposent déjà de supprimer le conseil judiciaire (art. 513 à 515 du Code civil) et que les présents amendements tendent à supprimer l'interdiction (art. 489 à 515 du Code civil) et à élaborer des règles cohérentes en ce qui concerne le statut des handicapés mentaux, toutes les compétences étant confiées au juge de paix, il paraît souhaitable, sous l'angle légistique, de mettre un terme à la structure complexe de l'article 488*bis* du Code civil. Il est dès lors proposé de renuméroter les articles 488*bis*, a) à 488*bis*, k) pour en faire des articles à part entière. Les présents amendements « libèrent » également les articles 489 à 515 du Code civil.

b. (i) L'auteur des présents amendements vise à mettre fin à l'existence parallèle de divers statuts de protection des malades mentaux pour les remplacer par une seul et unique réglementation relative au handicapé mental, relevant de la compétence du juge de paix.

Les auteurs de la proposition de loi n° 107/1 visaient déjà à abroger les règles relatives à l'assistance d'un conseil judiciaire (art. 513 et suivants du Code civil) et à la désignation d'un administrateur provisoire dans le cadre d'un internement (art. 29 et 30 de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude).

Les auteurs de la proposition de loi n° 107/1 prévoient cependant de maintenir telle quelle l'interdiction.

Les auteurs des présents amendements proposent quant à eux de supprimer également l'interdiction.

L'interdiction est une procédure particulièrement lourde, longue et coûteuse. Dans la pratique, on considère qu'elle est trop radicale et accablante sur le plan psychologique. L'interdiction n'a jamais vraiment connu beaucoup de succès et son

gekend, en haar belang is sedert de inwerkingtreding van het huidige artikel 488*bis* van het Burgerlijk Wetboek nog vermindert.

Ook in Nederland waar de curatele gelijkenis vertoont met de gerechtelijke onbekwaamverklaring, wordt hetzelfde bezwaar geopperd (cfr. ASSER, *Personen- en Familierecht*, Deventer, Tjeenk Willink, 1998, p. 837).

De procedure van het huidige artikel 488*bis* van het Burgerlijk Wetboek daarentegen is laagdrempelig, goedkoop en snel, en laat de vrederechter toe een beschermingsstatuut uit te werken dat aangepast is aan de specificiteit van elk individueel geval. Ze beantwoordt aan de noden van de praktijk. Om die redenen wordt voorgesteld om de procedure van artikel 488*bis* van het Burgerlijk Wetboek een ruimer toepassingsgebied te geven en de gerechtelijke onbekwaamverklaring af te schaffen.

De procedure verlengde minderjarigheid (de artikelen 487*bis* tot en met 487*octies* van het Burgerlijk Wetboek) wordt ongewijzigd behouden, omdat het een procedure is die een totaal andere problematiek regelt, met name deze van een aangeboren of tijdens de vroege kinderjaren ontstane geestelijke ongeschiktheid.

(ii) De regeling van het hernummerde artikel 489 van het Burgerlijk Wetboek kan toepasselijk worden gemaakt op een ruime categorie van geestelijk gehandicapten. Het kan om een tijdelijke maatregel gaan, of om een maatregel van onbepaalde duur. Het kan gaan om een vertegenwoordigingsbevoegdheid in hoofde van de bewindvoerder of om een bijstand door een bewindvoerder.

Gelet op de voorgenomen opheffing van de artikelen 513 en 514 van het Burgerlijk Wetboek en 1247 van het Gerechtelijk Wetboek en de uitlopende toepassing in de vigerende rechtspraak, waarin al gelang het geval de regeling van artikel 488*bis* van het Burgerlijk Wetboek wordt toegepast op de verkwister of niet (cfr. *Commentaar Personen- en Familierecht*, losbladig, commentaar onder artikel 488*bis* van het Burgerlijk Wetboek, nr. 5) lijkt het aangewezen uitdrukkelijk in de tekst van de wet op te nemen dat de regeling van toepassing is op de verkwister én op de drank-, drug- en gokverslaafde.

In de tekst van het hernummerde artikel 489, lid I, van het Burgerlijk Wetboek wordt gespecificeerd dat de vrederechter alleen een bewindvoerder kan toevoegen in de mate dat er sprake is van een geestesstoornis, met andere woorden dat een louter lichamelijke aandoening niet voldoende is.

De maatregel kan alleen worden opgelegd wanneer de lichaamstoestand gepaard gaat met een werkelijke onmogelijkheid om zijn wil te uiten.

(iii) Het voordeel van dit voorstel is dat voortaan de vrederechter bevoegd is voor het nemen van beschermingsmaatregelen met betrekking tot personen met eender welke geestelijke dysfunctie, met uitzondering van de procedure van verlengde minderjarigheid.

In de huidige regeling is het onlogisch dat de vrederechter in de procedure voorlopig bewindvoering geen maatregelen kan nemen met betrekking tot de persoon, bijvoorbeeld : keuze

importance a encore diminué depuis l'entrée en vigueur de l'actuel article 488*bis* du Code civil.

Les mêmes objections ont été formulées aux Pays-Bas, où la procédure de curatelle présente des similitudes avec l'interdiction (cf. ASSER, *Personen en Familierecht*, Deventer, Tjeenk Willink, 1998, p. 837).

La procédure prévue par l'article 488*bis* du Code civil est, au contraire, d'accès facile, peu onéreuse et rapide et elle permet au juge de paix d'élaborer un statut de protection adapté à la spécificité de chaque cas individuel. Elle répond aux besoins de la pratique. C'est la raison pour laquelle il est proposé d'élargir le champ d'application de la procédure de l'article 488*bis* et de supprimer l'interdiction.

La procédure de minorité prolongée (articles 487*bis* à 487*octies* du Code civil) est maintenue telle quelle, parce qu'elle règle une autre problématique, à savoir celle d'une déficience mentale congénitale ou ayant débuté au cours de la petite enfance.

(ii) Le régime prévu à l'article 489 renuméroté du Code civil peut être rendu applicable à une large catégorie de handicapés mentaux. Il peut s'agir d'une mesure temporaire ou d'une mesure d'une durée indéterminée. Il peut s'agir d'un pouvoir de représentation dans le chef de l'administrateur ou de l'assistance par un administrateur.

Compte tenu de l'intention manifestée d'abroger les articles 513 et 514 du Code civil et de l'article 1247 du Code judiciaire et de l'application divergente dans la jurisprudence en vigueur où, selon le cas, le régime de l'article 488 est appliqué ou non au prodigue (cf. *Commentaar Personen- en Familierecht*, feuillet mobile, commentaire sous art 488*bis* du Code civil, n° 5) il paraît souhaitable d'inscrire expressément dans la loi que le régime est d'application au prodigue ainsi qu'à l'alcoolique, au toxicomane et au joueur pathologique.

Dans le texte de l'article 489, alinéa 1er, renuméroté du Code civil, il est précisé que le juge de paix ne peut pourvoir une personne d'un administrateur que dans la mesure où il s'agit d'une déficience mentale, ce qui signifie, en d'autres termes, qu'une simple affection physique n'est pas suffisante. La mesure ne peut être appliquée que si la situation physique va de pair avec une réelle impossibilité de manifester sa volonté.

(iii) L'avantage de cette proposition est que c'est désormais le juge de paix qui est compétent pour prendre des mesures de protection à l'égard des personnes atteintes de tout type de déficience mentale à l'exception de la procédure de minorité prolongée.

Dans le régime actuel, il est illogique que, dans le cadre de la procédure d'administration provisoire, le juge de paix ne puisse prendre aucune mesure concernant la personne, telle

van woonplaats, medische behandeling, testeerbevoegdheid,....

Nr. 5 VAN DE HEREN BOURGEOIS EN VAN HOOREBEKE

Art. 9bis (nieuw)

Een artikel 9bis invoegen, luidende :

«Art. 9bis. — Artikel 490 van hetzelfde wetboek, opgeheven bij de wet van 10 oktober 1967, wordt hersteld in de volgende lezing :

«Art. 490. — Een bewindvoerder kan alleen worden aangewezen voor die handelingen die vereist zijn in het belang van de te beschermen persoon. De bewindvoering kan betrekking hebben zowel op de persoon als op het vermogen van de beschermde persoon.»»

VERANTWOORDING

Gelet op het feit dat het recht met betrekking tot de geestelijk dysfunctionerende persoon vrij ingrijpend gewijzigd zou worden, lijkt het aangewezen om *expressis verbis* in de tekst van de wet op te nemen dat de bewindvoering zowel betrekking kan hebben op het vermogen als op de persoon van de te beschermen persoon.

Tevens dient te worden beklemtoond dat alleen tot bewindvoering kan worden overgegaan wanneer het strikt noodzakelijk is voor de te beschermen persoon, en dat de bewindvoering zo minimaal mogelijk moet zijn. Aan de te beschermen persoon moet inderdaad de mogelijkheid worden geboden om alles wat hij nog zelf kan doen, ook effectief zelf te doen.

Nr. 6 VAN DE HEREN BOURGEOIS EN VAN HOOREBEKE

Art. 2

De sub B) voorgestelde § 1bis, die artikel 491 van het Burgerlijk Wetboek wordt, aanvullen met een derde en een vierde lid, luidend als volgt :

«Eenieder kan op ieder moment op dezelfde wijze als bepaald in het eerste en tweede lid de verklaring herroepen en daarbij desgevallend een nieuwe voorkeur uitdrukken. Er wordt voort gehandeld zoals bepaald in de vorige leden.

De vrederechter behoudt de bevoegdheid om in het belang van de te beschermen persoon een andere bewindvoerder aan te wijzen dan deze waaromtrent een verklaring van voorkeur werd afgelegd.».

que le choix du domicile, les traitements médicaux, le pouvoir testamentaire, etc.

N°5 DE MM. BOURGEOIS ET VAN HOOREBEKE

Art. 9bis (nouveau)

Insérer un article 9bis, libellé comme suit :

« Art. 9bis. — L'article 490 du même Code, abrogé par la loi du 10 octobre 1967, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Art. 490. — Un administrateur ne peut être désigné que pour les actes requis dans l'intérêt de la personne à protéger. L'administration peut concerner tant la personne protégée que son patrimoine. » »

JUSTIFICATION

Etant donné que le droit relatif à la personne mentalement dérangée serait modifié de manière assez radicale, il paraît s'indiquer de prévoir explicitement dans la loi que l'administration peut concerner tant la personne à protéger que son patrimoine.

Il convient aussi de souligner que l'on ne peut désigner un administrateur que si c'est strictement nécessaire pour la personne à protéger et que l'administration doit se limiter au strict minimum. Il convient en effet de permettre à la personne à protéger d'accomplir effectivement elle-même tous les actes qu'elle est encore capable d'accomplir.

N° 6 DE MM. BOURGEOIS ET VAN HOOREBEKE

Art. 2

Compléter le § 1^{er}bis, proposé au littera B), qui devient l'article 491 du Code civil, par les alinéas 3 et 4 suivants :

« Chacun peut à tout moment, de manière identique à celle prévue aux alinéas 1er et 2, révoquer la déclaration et exprimer, le cas échéant, une nouvelle préférence. Il est ensuite procédé comme prévu aux alinéas précédents.

Le juge de paix conserve le pouvoir de désigner, dans l'intérêt de la personne à protéger, un administrateur autre que celui qui a fait l'objet d'une déclaration de préférence. ».

VERANTWOORDING

Het is een goed principe om een gezonde persoon door een akte van wilsverklaring de mogelijkheid te bieden om zijn bewindvoerder te kiezen vooraleer hij onbekwaam wordt.

Indien een bewindvoerder kan worden aangewezen bij wilsverklaring, dan moet ook van de aangewezen bewindvoerder op elk ogenblik afstand kunnen worden gedaan.

Door deze bepaling expliciet in de wet op te nemen, worden interpretatieproblemen vermeden en wordt dus de rechtszekerheid bevorderd.

De vrederechter moet in iedere geval de bevoegdheid hebben om een andere bewindvoerder aan te wijzen als diegene die door de beschermde persoon wordt verkozen. Het lijkt wel wenselijk om in die hypothese aan de vrederechter op te leggen om zijn beslissing te motiveren (zie ook amendement bij artikel 3, A)).

Nr. 7 VAN DE HEREN BOURGEOIS EN VAN HOOREBEKE

Art. 2

De volgende wijzigingen aanbrengen :

1° In de inleidende zin, tussen de woorden «Burgerlijk Wetboek» en het woord «ingevoegd», de woorden «dat artikel 492 wordt» invoegen;

2° In A, het woord «tweede» vervangen door het woord «derde»;

3° B) doen vervallen;

4° C) vervangen als volgt :

«C) Paragraaf 2 wordt aangevuld met het volgende lid :

«Bij het verzoekschrift moet een uittreksel uit het bevolkingsregister worden gevoegd waaruit blijkt of de te beschermen persoon overeenkomstig artikel 488bis, §1bis, eerste lid, een bewindvoerder heeft aangewezen. Voormeld uittreksel mag niet ouder dan 15 dagen zijn op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift.».

VERANTWOORDING

2° Materiële correctie.

3° Overeenkomstig het voorgaande amendement werd de voorgestelde littera B) artikel 491 van het Burgerlijk Wetboek.

JUSTIFICATION

Il est judicieux de permettre à une personne en bonne santé de choisir, par un acte de volonté, son administrateur avant d'être incapable.

Si un administrateur peut être désigné sur la base d'une déclaration de volonté, il faut également que l'administrateur désigné puisse être révoqué à tout moment.

En prévoyant expressément cette possibilité dans la loi, on évitera les problèmes d'interprétation et on augmentera donc la sécurité juridique.

Le juge de paix doit en tout cas avoir le pouvoir de désigner un administrateur autre que celui qui a été choisi par la personne à protéger. Il paraît également souhaitable d'obliger dans ce cas le juge de paix à motiver sa décision (voir aussi l'amendement à l'article 3, A)).

N° 7 DE MM. BOURGEOIS ET VAN HOOREBEKE

Art. 2

Apporter les modifications suivantes :

1° Dans la phrase introductive, entre les mots « Code civil,» et le mot « inséré », insérer les mots « qui devient l'article 492, » ;

2° Au littera A), remplacer le chiffre « 2 » par le chiffre « 3 » ;

3° Supprimer le littera B) ;

4° Remplacer le littera C) par le texte suivant :

« le § 2 est complété par l'alinéa suivant :

« La requête doit être accompagnée d'un extrait du registre de la population indiquant si la personne à protéger a désigné un administrateur provisoire, conformément à l'article 488bis-B, §1^{er}bis, alinéa 1er. Ledit extrait ne peut dater de plus de quinze jours au moment de l'introduction de la requête. »

JUSTIFICATION

2° Il s'agit d'une correction matérielle.

3° A la suite de l'amendement précédent, le littera B) est devenu l'article 491 du Code civil.

4° De territoriale bevoegdheid van de vrederechter wordt bepaald in functie van de verblijfplaats van de te beschermen persoon, en niet in functie van de woonplaats van de te beschermen persoon. Het heeft derhalve geen nut te eisen dat bij het verzoekschrift een attest van woonst wordt gevoegd.

Het voegen van een uittreksel van het bevolkingsregister met de geciteerde vermelding heeft wel zijn nut, omdat uit het uittreksel moet blijken of de te beschermen persoon bij wilsverklaring een bewindvoerder heeft aangewezen.

In die hypothese moet bij de commentaar bij artikel 2D) echter worden verwezen naar de eventuele aanstelling van een bewindvoerder en niet naar «het verwerven van zekerheid over de woonplaats van de te beschermen persoon». De woonplaats van de te beschermen persoon determineert immers, zoals gezegd, in hoofdorde de territoriale bevoegdheid van de vrederechter niet.

Nr. 8 VAN DE HEREN **BOURGEOIS EN VAN HOOREBEKE**

Art. 2

Sub F), de voorgestelde aanvulling vervangen als volgt :

«De verklaring vermeldt of de te beschermen persoon zich kan verplaatsen, en in het bevestigende geval, indien zulks, gelet op zijn toestand aangewezen is.».

VERANTWOORDING

De praktijk leert dat de dementerende bejaarden een belangrijke categorie zijn aan wie een voorlopig bewindvoerder wordt toegevoegd. Hoewel die personen vaak nog in de mogelijkheid zijn om zich te verplaatsen, is het dikwijls niet aangewezen om hen uit hun vertrouwde milieu weg te halen, omdat dat de verwardheid en het onrustgevoel alleen maar vergroot.

Nr. 9 VAN DE HEREN **BOURGEOIS EN VAN HOOREBEKE**

Art. 2

Sub G), de voorgestelde leden vervangen als volgt :

«Bij ontvangst van het verzoekschrift of indien de vrederechter overweegt ambtshalve een maatregel te nemen, verzoekt de vrederechter de stafhouder van de Orde van advocaten of het bureau van Consultatie en Verdediging om onverwijld van ambtswege een advocaat aan te wijzen.»

4° La compétence territoriale du juge de paix est fonction de la résidence de la personne à protéger, et non de son domicile. Il est dès lors inutile de prévoir, dans le texte néerlandais, qu'une *attest van woonst* (attestation de domicile) doit être jointe à la requête.

Il est par contre utile de joindre un extrait du registre de la population comportant la mention citée, étant donné que cet extrait doit permettre de déterminer si la personne à protéger a désigné un administrateur par une déclaration de volonté.

Dans cette hypothèse, il devrait toutefois être question, dans le commentaire de l'article 2D), de la désignation éventuelle d'un administrateur, et non de « l'obtention de la certitude quant au domicile de la personne à protéger ». Ainsi qu'il a été précisé, le domicile de la personne à protéger n'est en effet pas déterminant au premier chef en ce qui concerne la compétence territoriale du juge de paix.

N° 8 DE MM. **BOURGEOIS ET VAN HOOREBEKE**

Art. 2

Remplacer l'ajout proposé au littera F) par la phrase suivante :

« La déclaration précise si la personne à protéger peut se déplacer et, dans l'affirmative, s'il est indiqué qu'elle se déplace, compte tenu de sa situation. ».

JUSTIFICATION

La pratique nous apprend que les personnes âgées séniles constituent un groupe important des personnes pourvues d'un administrateur provisoire. Bien que ces personnes soient encore souvent en mesure de se déplacer, il est souvent préférable de ne pas les sortir de leur environnement habituel, sous peine d'accroître leur désarroi et leur agitation.

N° 9 DE MM. **BOURGEOIS ET VAN HOOREBEKE**

Art. 2

Au point G), remplacer les alinéas proposés par ce qui suit :

« Dès réception de la requête ou s'il envisage de prendre d'office une mesure, le juge de paix demande au bâtonnier de l'Ordre des avocats ou du bureau de consultation et de défense la désignation d'office et sans délai d'un avocat.»

De beschermde persoon geniet de bijstand van een raadsman zolang hem een voorlopig bewindvoerder is toegevoegd.

De griffier geeft aan de te beschermen persoon bij gerechtsbrief kennis van het verzoekschrift, alsook van de plaats, de dag en het uur van de zitting.

De gerechtsbrief vermeldt de naam en het adres van de advocaat die ambtshalve is aangesteld zoals bepaald in het eerste lid. Hij vermeldt bovendien dat de te beschermen persoon het recht heeft een andere advocaat, een geneesheer-psychiater en een vertrouwenspersoon te kiezen, en dat de te beschermen persoon het recht heeft om zich door zijn vertrouwenspersoon te laten bijstaan.

De griffier stelt tegelijk bij gerechtsbrief de echtgenoot of de levensgezel en de in het verzoekschrift vermelde meerderjarige gezins- en familieleden in kennis van het feit dat een verzoekschrift werd ingediend en van de plaats, de dag en het uur van de zitting. Zij kunnen persoonlijk op de zitting verschijnen en vragen om gehoord te worden. Zij kunnen hun opmerkingen ook schriftelijk uiterlijk de dag voor de zitting aan de vrederechter meedelen. De in dit lid vermelde personen kunnen tussenkomen in het geding overeenkomstig de artikelen 811 tot 814 van het Gerechtelijk Wetboek.

De vrederechter kan eenieder horen die hij geschikt acht om hem in te lichten. De oproeping gebeurt door de griffier bij gewone brief. De personen die verschijnen of schriftelijk opmerkingen meedelen, kunnen op hun verzoek of bij beslissing van de vrederechter door deze worden gehoord aangaande het beheer van de voorlopige bewindvoerder.».

VERANTWOORDING

In plaats van de huidige procedure die wordt ingeleid op eenzijdig verzoekschrift, wordt geopteerd voor een gelijkwaardige procedure als de procedure geregeld door de wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke.

Deze optie heeft een dubbel voordeel.

Eenzijds wordt de uniformiteit bevorderd tussen de wet van 26 juni 1990 en de wet van 18 juli 1991, die de wetgever van bij de aanvang als complementair t.o.v. elkaar heeft beschouwd.

Anderzijds bieden een tegensprekelijke procedure en de verplichte bijstand door een advocaat een bijkomende bescherming voor de te beschermen persoon.

De aanwezigheid van de vertrouwenspersoon van de te beschermen persoon in de procedure op eenzijdig verzoekschrift, zoals bepaald door art. 2, G), biedt in dat opzicht minder waarborgen.

La personne protégée bénéficie de l'assistance d'un conseil aussi longtemps qu'elle est pourvue d'un administrateur provisoire.

Le greffier informe, par pli judiciaire, la personne à protéger de l'introduction de la requête et des lieu, jour et heure de l'audience.

Le pli judiciaire mentionne les nom et adresse de l'avocat désigné d'office en vertu des dispositions de l'alinéa 1er. Il mentionne en outre que la personne à protéger a le droit de choisir un autre avocat, un médecin-psychiatre et une personne de confiance et qu'elle a également le droit de se faire assister par sa personne de confiance.

Le greffier informe en même temps, par pli judiciaire, le conjoint ou le partenaire et les membres de la famille majeurs mentionnés dans la requête de l'introduction de celle-ci ainsi que des lieu, jour et heure de l'audience. Ces personnes peuvent comparaître en personne à l'audience et demander à être entendues. Elles peuvent communiquer leurs observations au juge de paix, également par écrit, la veille de l'audience au plus tard. Les personnes mentionnées dans le présent alinéa peuvent également intervenir conformément aux articles 811 à 814 du Code judiciaire.

Le juge de paix peut entendre toute personne qu'il estime apte à le renseigner. La convocation est faite par le greffier, par pli ordinaire. Les personnes qui comparaissent ou communiquent des observations par écrit peuvent, à leur demande ou sur décision du juge de paix, être entendues par celui-ci concernant la gestion de l'administrateur provisoire. ».

JUSTIFICATION

Au lieu de la procédure actuelle qui est introduite par requête unilatérale, nous optons pour une procédure analogue à celle qui est réglée par la loi du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux.

Cette option présente un double avantage.

D'une part, elle accroît l'uniformité entre les lois du 26 juin 1990 et du 18 juillet 1991, que le législateur a considérées d'emblée comme complémentaires.

D'autre part, la procédure contradictoire et l'assistance obligatoire d'un avocat constituent des garanties supplémentaires pour la personne à protéger.

La présence de la personne de confiance de la personne à protéger dans la procédure sur requête unilatérale, ainsi que le prévoit l'article 2, G), offre moins de garanties à cet égard.

Overeenkomstig art. 2, B), van het wetsvoorstel kan een gezonde persoon door een akte van wilsverklaring een voorlopig bewindvoerder (die in de praktijk vaak een vertrouwenspersoon zal zijn) aanwijzen op een moment waarop hij nog volledig gezond van geest is. Op grond van het vernummerde art. 492, § 1, kan deze aangewezen bewindvoerder een verzoekschrift tot toevoeging van een voorlopig bewindvoerder indienen. Bovendien is precies dezelfde persoon één van de bevoorrechte kandidaten om als voorlopig bewindvoerder aangewezen te worden. Een mogelijke collusie kan in die omstandigheden niet volledig worden uitgesloten.

Stellen dat een onverenigbaarheid moet ingevoerd worden tussen een dergelijke aangewezen bewindvoerder en de daadwerkelijke aanstelling als bewindvoerder is te verregaand, en schiet voorbij aan de doelstelling van de wetgever om zoveel mogelijk een gepersonaliseerd vermogensbeheer te organiseren.

Het inconveniënt kan worden opgevangen door de verplichte bijstand van een advocaat als hoeder van de procedureregels en als waarborg voor het naleven van de rechten van de verdediging, en door de procedure tegensprekelijk te laten verlopen.

In ieder geval dient te worden afgestapt van de eenzijdige procedure : het gaat niet op dat men de handelingsbekwaamheid van een persoon in grotere of kleinere mate beperkt zonder dat de betrokken persoon in de mogelijkheid wordt gesteld om zich te verweren. De huidige regeling waarbij een te beschermen persoon slechts als tussenkomende persoon wordt beschouwd bijvoorbeeld na indiening van een verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst biedt minder bescherming, zeker wanneer men rekening houdt met het feit dat de wet per definitie betrekking heeft op personen die wegens hun gezondheidstoestand verhinderd zijn om hun goederen te beheren.

Gelet op de nieuwe samenlevingsvormen in het aangewezen niet alleen de echtgenoot, maar ook de levensgezel in kennis te stellen van het indienen van het verzoekschrift.

Voor de duidelijkheid wordt met betrekking tot de gezinsleden en de vertrouwenspersoon gespecificeerd dat zij slechts als tussenkomende partijen worden beschouwd in de mate dat zij hebben gehandeld overeenkomstig art. 811 tot en met 831 van het Gerechtelijk Wetboek.

Er dient in de wet bepaald te worden hoe de oproeping dient te geschieden van de personen die de vrederechter nuttig acht te horen. Een oproeping bij gewone brief door de griffier lijkt de meest aangewezen werkwijze.

Nr. 10 VAN DE HEREN BOURGEOIS EN VAN HOOREBEKE

Art. 3

De inleidende zin en A) en B) vervangen als volgt :

En vertu de l'article 2, B), de la proposition de loi, une personne peut, par une déclaration de volonté, désigner un administrateur provisoire (qui sera souvent, dans la pratique, une personne de confiance) à un moment où elle est encore en possession de toutes ses facultés mentales. En vertu de l'article 492, § 1er, renuméroté, cet administrateur désigné peut introduire une requête en adjonction d'un administrateur provisoire. Qui plus est, c'est précisément cette même personne qui est un des candidats privilégiés à la désignation en tant qu'administrateur provisoire. Dans ces conditions, le risque de collusion ne peut être totalement exclu.

Outre qu'il serait excessif d'imposer une incompatibilité entre le statut d'administrateur désigné et la désignation en tant qu'administrateur effectif, une telle mesure serait contraire à la volonté du législateur de personnaliser, autant que faire se peut, l'administration des biens.

On peut néanmoins remédier à cet inconvénient en imposant l'assistance d'un avocat en tant que gardien des règles de procédure et en tant que garant du respect des droits de la défense et en rendant la procédure contradictoire.

Il convient en tout cas de renoncer à la procédure unilatérale : il est inadmissible de réduire, de quelque manière que ce soit, la capacité civile d'une personne sans que celle-ci ait la possibilité de se défendre. Le régime actuel, en vertu duquel la personne à protéger n'est considérée que comme un intervenant, par exemple à la suite de l'introduction d'une requête en intervention volontaire, offre moins de protection, d'autant que la loi concerne, par définition, des personnes qui ne peuvent gérer leurs biens en raison de leur état de santé.

Eu égard aux nouvelles formes de vie commune, il convient d'informer non seulement le conjoint, mais également le partenaire de l'introduction de la requête.

Par souci de clarté, il est précisé que les membres de la famille et la personne de confiance ne sont considérés comme intervenants que s'ils se sont conformés aux articles 811 à 813 du Code judiciaire.

La loi doit préciser comment doivent être convoquées les personnes que le juge de paix juge utile d'entendre. Une convocation par simple lettre adressée par le greffier semble être la solution la plus appropriée.

N° 10 DE MM. BOURGEOIS ET VAN HOOREBEKE

Art. 3

Remplacer le liminaire et les lettres A) et B) par le texte suivant :

«In artikel 488bis, c), van hetzelfde Wetboek, dat artikel 493 wordt, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

A) Paragraaf 1, eerste tot vierde lid, wordt vervangen als volgt :

«Art. 493. — § 1. De zaak wordt in raadkamer behandeld, tenzij de te beschermen persoon of zijn raadsman vraagt dat dit niet geschiedt.

Na alle partijen te hebben gehoord, wijst de vrederechter bij gemotiveerd vonnis, in openbare zitting, een voorlopige bewindvoerder aan met inachtneming van de aard en de samenstelling van de te beheren goederen, de gezondheidstoestand van de te beschermen persoon en zijn gezinstoestand.

Hij kiest bij voorkeur als voorlopige bewindvoerder de echtgenoot, de levensgezel, een lid van de dichtste familie of in voorkomend geval, de vertrouwenspersoon van de te beschermen persoon.

Indien de vrederechter een andere persoon dan de in het vorige lid opgesomde personen of een andere persoon dan de overeenkomstig artikel 491 of in het verzoekschrift voorgestelde persoon aanwijst, motiveert hij deze aanwijzing in zijn vonnis.

De voorlopige bewindvoerder mag niet gekozen worden onder de bestuurs- of personeelsleden van de instelling waarin de te beschermen persoon zich bevindt. Wanneer de te beschermen persoon ambulante of thuis verpleegd wordt, mag de voorlopige bewindvoerder niet gekozen worden onder de personeelsleden van de dienst of organisatie die voor zijn daadwerkelijke verzorging instaat.

Het aantal personen waarvoor dezelfde bewindvoerder de goederen of de persoon mag beheren, is beperkt tot twintig. »

VERANTWOORDING

- Dichtste familie in plaats van naaste familie: betere formulering.
- Aanpassing aan andere levensvormen dan het huwelijk.
- Voor de duidelijkheid wordt vermeld dat de vrederechter een motiveringsverplichting heeft, niet alleen in de hypothese dat hij een andere bewindvoerder aanwijst dan de in het verzoekschrift voorgestelde persoon, maar ook wanneer hij afwijkt van de voorkeur zoals bepaald door het huidige artikel 488bis, c) §1, tweede lid en wanneer hij afwijkt van de eigen keuze van de te beschermen persoon.

« A l'article 488bis, c, du même Code, qui devient l'article 493, sont apportées les modifications suivantes :

A) au § 1er, les alinéas 1er à 4 sont remplacés par les alinéas suivants :

« Art. 493. — § 1er. L'affaire est examinée en chambre du conseil, sauf si la personne à protéger ou son conseil demande que ce ne soit pas le cas.

Après avoir entendu toutes les parties, le juge de paix désigne, par jugement motivé rendu en audience publique, un administrateur provisoire en tenant compte de la nature et de la composition des biens à gérer, de l'état de santé de la personne à protéger ainsi que de sa situation familiale.

Il choisit de préférence en qualité d'administrateur provisoire le conjoint, le partenaire, un membre de la proche famille ou, le cas échéant, la personne de confiance de la personne à protéger.

S'il désigne une personne autre que celles énumérées à l'alinéa précédent ou une personne autre que celle proposée conformément à l'article 491 ou dans la requête, le juge de paix motive cette désignation dans son jugement.

L'administrateur provisoire ne peut être choisi parmi les dirigeants ou les membres du personnel de l'établissement dans lequel la personne à protéger se trouve.

Lorsque la personne à protéger reçoit des soins ambulatoires ou des soins à domicile, l'administrateur provisoire ne peut être choisi parmi les membres du personnel du service ou de l'organisation qui la soigne.

Le nombre de personnes dont un même administrateur peut gérer les biens ou la personne est limité à vingt. ».

JUSTIFICATION

- Dans le texte néerlandais, il serait préférable d'employer les termes « *dichtste familie* » plutôt que les termes « *naaste familie* ».
- Adaptation à d'autres formes de vie que le mariage.
- Pour plus de clarté, il est prévu que le juge de paix a l'obligation de motiver sa décision, non seulement dans l'hypothèse où il désigne un administrateur autre que la personne proposée dans la requête, mais également lorsqu'il déroge à la préférence formulée conformément à l'actuel article 488bis-c), § 1er, alinéa 2, et lorsqu'il déroge au propre choix de la personne à protéger.

- Vele dementerende bejaarden genieten thuiszorg. Vele psychiatrische patiënten worden ambulante begeleid. Het is aangewezen om de onmogelijkheid om als bewindvoerder te worden aangesteld uit te breiden naar de personeelsleden van die diensten, organisaties en instellingen, die belast zijn met thuiszorg of ambulante zorg.

- (i) De basisdoelstelling van de wetgever ligt in het realiseren van een gepersonaliseerd beheer. Een 'beheer op maat' dat perfect is aangepast aan de beschermde persoon, en dat met zijn noden en wensen rekening houdt, kan alleen worden gerealiseerd wanneer het aantal mandaten per bewindvoerder wordt beperkt.

Twintig mandaten per bewindvoerder is een absoluut maximum. In het wetsvoorstel DOC 50 0107/001 wordt terecht gesteld dat er persoonlijk contact moet zijn tussen bewindvoerder en beschermde persoon. Een bewindvoerder die vele tientallen dossiers moet beheren, kan nooit tot een gepersonaliseerd beheer komen.

- (ii) De beperking van het aantal mandaten wordt beter bij wet en niet bij koninklijk besluit geregeld. Alleen op die manier bestaat de garantie dat het aantal mandaten daadwerkelijk wordt beperkt.

Geert BOURGEOIS (VU&ID)
Karel VAN HOOREBEKE (VU&ID)

- De nombreuses personnes âgées atteintes de sénilité bénéficient de soins à domicile et de nombreux patients psychiatriques suivent des traitements ambulatoires. Il se recommande d'étendre l'impossibilité d'être désigné comme administrateur aux membres du personnel de ces services, organisations et institutions chargés de ces soins à domicile ou ambulatoires.

- (i) L'objectif du législateur est essentiellement d'organiser une gestion personnalisée. Or, une « gestion sur mesure », qui est parfaitement adaptée à la personne protégée et qui tient compte de ses besoins et desiderata, n'est possible que si le nombre de mandats par administrateur est limité.

Vingt mandats par administrateur constituent un maximum absolu. Dans la proposition de loi n° 107, il est précisé à juste titre qu'il doit exister un contact personnel entre l'administrateur et la personne protégée. Un administrateur qui doit gérer plusieurs dizaines de dossiers ne parviendra jamais à personnaliser sa gestion.

- (ii) Il est préférable de limiter le nombre de mandats par loi plutôt que par voie d'arrêté royal. Ce n'est qu'ainsi que l'on aura la garantie que le nombre de mandats est effectivement limité.